

gaa de derfor bort fra de konservative Interesser og over til de andre. Men er dette Tilfældet, at en saadan Forskydning sker i Danmark, hvad der er stor Chance for, tror jeg med fuldstændig Sikkerhed at turde sige, at den vil tage stærkere Fart under de Forhold, der ville blive i de kommende Aar, end nu for Øjeblikket. Men er det Tilfældet, er det paa høje Tid, at man søger gennem Foranstaltninger at samle de konservative Interesser i Befolkningen og da i første Række at samle Grundejerne baade de store og de smaa, og hvis dette Lovforslag om Hartkornsskatternes Ophævelse og Jordens Frigørelse bliver fuldt ud gennemført, vil Virkningen deraf netop blive, at det vil samle Grundejerne i Danmark ind under det konservative Parti, ikke i eet Spring, thi slikt sker aldrig pludseligt, men i Aarenes Løb vil det virke mere og mere til at drage dem over til konservativ Holdning, hvad der er i deres fulde Interesse, og det vil ske, saa snart de ikke have noget mere at klage over med Hensyn til Beskatningen. Men en Ting beder jeg erindret, og det er, at et halvt Skridt har jeg aldrig endnu set er blevet paaskønnet eller vurderet, eller at man har opnaaet Tak derfor. At ophæve Hartkornsskatterne med den ene Haand og med den anden paalægge Ejendoms-skyld til Staten, som dog i og for sig hviler paa akkurat de samme uheldige Principper, som have gjort Hartkornsskatten forhadet, er et halvt Skridt, som ikke vil blive vurderet efter Fortjeneste. Gør man Skridtet fuldt ud, ville Virkningerne ikke udeblive, og jeg tør sige, at det vil blive en mægtig Spore til at samle hele Grundejerstanden under den konservative Fane, hvad netop vil være efter mit Ønske.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) kunde ikke nægte sig den Fornøjelse her ved eneste Behandling at holde et langt Foredrag, som rigtignok i det væsentlige ikke indeholdt andet end, hvad vi have hørt saa mange Gange fra samme ærede Taler. Naar han imidlertid med Hensyn til Udsigterne til Forhandlingsvillighed fra de forskellige Sider særligt beraabte sig paa den Maade, hvorpaa Folketinget var traadt op i de senere Aar over for Skattelovene, forekommer det mig, at han ikke var ganske heldig; thi hvis jeg ikke tager fejl, endte det bestandig med, at vi fik Lovforslagene tilbage netop i den samme Skikkelse, som Folketinget tidligere havde vedtaget dem i, medens vi fra vor

Side indførte Forandringer og gjorde Tilbud, som imidlertid blev ganske upaaagtede fra den anden Side. Jeg vil derfor haabe, at det ikke skal være paa den Maade, at Forhandlingsvilligheden skal vise sig. Og naar det ærede Medlem ønskede at høre noget om Tiendeloven, og om, hvorledes dens Udsigter vare, maa jeg sige til det ærede Medlem, at vi kun have Skattelovene til Behandling, og der er ikke nogen som helst Anledning til at tale om andet end det, der staar paa Dagsordenen. — Det ærede Medlem vilde ikke fuldt ud erkende Rigtigheden af en Ytring i vor Erklæring om, at Landstingets Forslag, efterhaanden som det blev bedre bekendt, vilde vinde almindelig Tilslutning i Befolkningen. Han erkender vel, at det vilde blive Tilfældet med Ophævelse af Gammelskatten, men derimod vilde det paa ingen Maade ske med Hensyn til det ny, som man satte i Stedet. Nu betvivler jeg ingenlunde, at det vilde være behageligst for mange, saaledes som den ærede sidste Taler udtalte, om man kunde blive fri for det hele. Det vil utvivlsomt være meget let og bekvemt, og jeg forstaa saa fuldt vel, at hvis man ophævede det hele og sagde: Nu skulle alle Indtægter til Staten falde ned fra Himlen, vilde det være en overordentlig behagelig Ting. Og kunde de Herrer, ligesom den ærede sidste Taler, faa et saadant Forslag sat igennem, vilde det være en meget vellykket Ting. Men det er ikke det, der er Spørgsmaal om her. Spørgsmaalet er: Ønske alle de Herrer hellere at beholde alle de Skatter, vi nu have, og derimod at faa en vis Sum fra Statskassen, som dog, naar det kommet til Stykket, ikke vil komme dem i særlig Grad til gode, end en øjeblikkelig Ophævelse af Gammelskatten mod, at der bliver sat en moderat Skat i Stedet derfor. Det er Spørgsmaalet. Og jeg tror rigtignok, at der ikke kan være mindste Tvivl om, at stiller man Spørgsmaalet rigtigt op for de Herrer paa Landet og omkring i Byerne, der skulle tale om dette Spørgsmaal, kan der ikke være Tvivl om, at de ville sige: Lad os endelig faa Landstingets Forslag; thi de medføre Fordele, som man kan tage og føle paa. Vi vide med Sikkerhed, hvad det fører til, thi vi beholde saa og saa meget af vore Penge i vore egne Lommer.

Det ærede Medlem talte længe om, at det var forkert, naar vi have talt om, at vi lade et aarligt Beløb paa 5,395,000 Kr. af de paa faste Ejendomme hvilende Skatter bortfalde. Er det ikke aldeles korrekt? Er det ikke netop det, vi gøre? Det